A°. 1844. N°. 26.

WOENSDAG DEN 28sten FEBRUARIJ.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Februarij 1844.*

(6702) WILLEM ALEXANDER SCHMIDT heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 27 Februarij 1844.*

(7419) JAN VISSER JUNIOR heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

(7415) Ten nutte van belanghebbenden wordt door den ondergeteekenden, als daartoe door het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* geautoriseerd, bekend gemaakt, dat gedurende het jaar 1843, bij opgemeld Departement zijn geliquideerd de navolgende Boedels:

	SALDO IN KAS.	
LAMBERTUS RUIJGERS . .	ƒ 1558	72½
HERMINA VOETMAN . .	» 1303	22½
NICOLAAS PETRUS MATTHIJS	» 130	79
ANNA CATHARINA MULLER Wed. P. MEIJNE	» 123	83
RIBCA ALBERGA Wed. SAMUEL ISRAëL . . .	» 1030	70
HENRY BRIDGWATER .	» 3	87½
HENRIETTE MARIA WISMAN	» 127	22
CARL FRIEDRICH SUSSMILCH	» 157	34
C. C. BREDENBACH . .	» 869	40

Wijders dat gedurende hetzelfde tijdvak in eenen staat van *insolventie* zijn afgeloopen, de Boedels: PIETER GEESKEN, THEODORUS BOSMANS, FRANS FEUCHTER, H. C. ZIETSCH, DAVID RAPHAëL DE MEZA, JOHAN GODFRIED KRIEGER, JAN VAN CAPADOCE, THEODORUS DIRK VAN WINKEL, WELKOM VAN L'ESPERANCE VAN PREMIERRE VAN JUDA, GOTLIEB AUGUST STEGLICH, PIETER JOHANNES HANENBERG, SAMUEL FERDINAND FLU, PHILIP EZECHIEL SIMONS, absente DANIEL RAPHAëL FERNANDES, ALBERTUS JOHANNES HEIDWEILLER, en GRIETJE VAN MONTENOR.

Paramaribo, den 27 Februarij 1844.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(7405) Op Woensdag den 6den Maart e. k., zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van den Heer BERNHARD MAIJER en de *GOEDEREN* gevonden in den gerepudieerd gemeenschappelijken Boedel van den Heer ANTON WARTON WHITE en nagelatene Huisvrouw HELOÏSE STEPHANE BRAIJ; bestaande in: *LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN, GENEES- en GESCHIEDKUNDIGE BOEKWERKEN.*

Paramaribo, den 27 Februarij 1844.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 26sten dezer, het Schip Vriesland, Kapt J. C. van der Veer, lading: 487 vaten Suiker, 12 balen heele Koffij, 35 balen schoone Katoen en 16 stangen IJzer.

Idem, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. W. A. Hendriks, lading: 300 vaten Suiker, 16 balen gebroken Koffij, 25 balen schoone - en 3 dito vuile Katoen, 1250 pond Koper en 360 pond Metaal. — Beiden naar Amsterdam.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de laatste Hollandsche Couranten.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN.

Wij hebben onlangs eenige bijzonderheden medegedeeld omtrent het diplomatieke, te Hong-Kong gehouden diner, ter gelegenheid van de uitwisseling der ratificatiën en laten hier thans ook volgen eene beschrijving van de plegtige intrede der Chinesche gevolmagtigden in Victoria-town. Wij ontleenen het verhaal uit eenen van daar geschreven brief.

» Vrijdag den 23sten Junij, vroegtijdig in den morgen, liet de stoomboot Akbar het anker in de haven vallen en onverwijld verkondigde een salvo van veertig kanonschoten aan de verbaasde bevolking van Hong Kong, dat de ware Excellentiën eindelijk waren aangekomen en aan wal gingen stappen. Ik begaf mij dadelijk naar den steiger en had het genoegen te zien, dat de Chinesche commissarissen er ontvangen werden met al de aan hunnen hoogen rang verschuldigde eerbewijzen. Keying is toch in de daad niet minder dan een keizerlijk commissaris, na-bloedverwant des keizers, voogd van den vermoedelijken troonopvolger en door zijnen rang de derde persoon van het rijk.

» Van de hoogte, op welke het huis dat ik bewoon, zich bevindt, afkomende, om mij te begeven naar de breede kade, die onder den naam van Queens-road bekend is, vond ik dezelve bezet met arbeiders en werklieden, die bezig waren met het slechten en gelijk maken der hoogten en kuilen en droog maken der plassen, die daar bestonden. Allah-il-Allah, dit was eene beleefde voorzorg; het was niet onwaarschijnlijk dat die hooge personaadjen aan land gedineerd zouden hebben, en niets is voordeeliger voor de spijsvertering, dan eene goed gelijk gemaakte baan, die het gaan aangenaam maakt.

» Al verder gaande, ontmoette ik een' morsigen leelijken jongen, die in den vollen draf liep en aan de punt van een' langen stok eenen grooten lap van doek, van cirkelachtigen vorm, een bedgordijn, droeg. Op eenen afstand van omstreeks veertig schreden volgden hem vier *coolies* (dragers), die, dravende, zweetende, blazende, onder den last schenen te bezwijken van een overmatig dik ligchaam, dik om van lagchen te doen stikken, en waar, van de kleine flonkerende oogjes, op het punt schenen van uit hunne kassen te springen, zoo wijd spalkten zij zich op, om al wat hen omgaf te beschouwen. Ziedaar, zeide ik mij, de officieren van het gevolg van onze groote personaadjen, en zoo telde ik er, zich op ongelijke afstanden volgende, negentien, in afgrijselijk leelijke draagstoelen ingepakt, de een den ander op een haar gelijkend en het aanzien hebbende van allen in denzelfden vorm gebakken en voorts in dezelfde kuip met vuil water gedoopt te wezen.

» Intusschen groeide de menigte van oogenblik tot oogenblik aan, en onder eene hagelbui van bamboes-slagen, die zij links en regts uitdeelden, om zich ruimte te maken, kwamen er vier dikke vette staffieren aan, die zich achter den negentienden draagstoel, welken ik geteld had, gingen plaatsen. Op deze dienaren der justitie, of, zoo men wil, handhavers der orde, volgde, in twee rijen geschaard, een stoet van in lompen gekleede lieden, die groote schriftborden aan het eind van lange staken droegen. Wat er op die borden te lezen stond, zou ik u niet kunnen zeggen. Daarna kwam het korps muzijk; maar lieve Hemel! welke muzijkanten; gewapend met gongs van allerlei soort, wedijverden zij zich slechts om ieder het meeste leven te maken; ieder sloeg in eenen afzonderlijken toon, het was het verschrikkelijken toon, het was het verschrikkelijkste gerommel en gedruisch, dat ik immer gehoord heb.

» Op de muzijk volgden in twee rangen mannen, gewapend met degens, die voorzeker nimmer gemaakt waren geworden, om ze te gebruiken, maar die bij wijze van vergoeding met handvasten, draken verbeeldende, opgesierd waren, met snaphanen zonder pan of haan, maar met de schitterendste kleuren beschilderd. Te midden van die krijgslieden zag men vier dragers, die zweetende schenen te bezwijken onder den last van een koper kistje, inhoudende dat, wat de geheele wereld in rep en roer brengt. O heilige sayci! (geld, zilver) niemand is meer van het besef uwer waardij doordrongen, dan de Mandarynen. Deze schat werd wederom gevolgd door eene verwarde menigte van lieden, gewapend met lange, op de wijze van lansen gepunte stokken, oorlogslieden, vaandeldragers, enz., enz., ieder, naar het scheen, zijn best doende, om zoo dikwijls mogelijk op de hielen van zijnen voorman te trappen. Daarna kwam de militaire muzijk van het 41ste regement der Indische infanterie van het presidentschap van Madras, gevolgd door een detachement soldaten van hetzelfde regement.

» Eene zaak vergat ik nog te zeggen; namelijk, dat al de waardige Chinezen van dezen optogt nimmer geleerd schenen te hebben pas te houden, te meer, daar, ieder muzijkant op eene hem eigene maat spelende, het aan die groote massa volstrekt onmogelijk was, gelijken tred te houden. De officieren schenen hier ook weinig aan te hechten; maar zoodra als de een of de ander door zijne traagheid den gang van den stoet belemmerde of in den war bragt, kon hij, om het even of hij muzijkant, vaandeldrager, lansier of opschriftdrager was, verzekerd wezen, van zich door den naastbijzijnden officier een' goeden stokslag op het hoofd te zien toe-

dienen. Ik heb verscheiden dier arme drommels op den slag zien nederstorten. Die vriendschappelijke vermaningen werden zoo rijkelijk toegedeeld, dat ik, in het gaan van de plaats, waar ik mij bevond, tot aan den steiger, vijftig zoodanige ongelukkigen geteld heb die, op deze wijze *buiten gezigt* gebragt, rustig aan den weg voor of ook zelfs op de teekenen hunner functiën nedetzaten, geduldig, zoo verbeeld ik mij ten minste, de terugkomst hunner makkers afwachtende, om te trachten alsdan hunnen rang in den trein te hernemen, en op nieuw hun aandeel in de stokslagen te ontvangen, ingevalle zulks door de belangen van hun land of de eer van hunne officieren gevorderd mogt worden.

» Eindelijk verschenen de ware leeuwen van den dag, van voren, van achteren en aan alle zijden omringd door lieden, die zich afmoordden met het uitdeelen van stokslagen op al de koppen, die zij slechts onder hun bereikt konden krijgen, hetgene voorzeker ten doel had, om des te sterker te doen blijken van de magt en van de glorie van die drie hooge staats ambtenaren, die zich in de drie draagstoelen lieten zien. Die stoelen waren misschien vroeger zeer fraai geweest; maar thans schenen zij wel bestemd tot de eere dienst van den hooggeroemden heiligen *Guy*; de tweede vooral, in welken men den ongelukkigen *Kwang*, ondanks zich zelven, zag zitten dansen en springen even als een met aanvallen van ijlhoofdigheid geplaagden kranke. Wat *Keijing* betreft, nog nimmer had ik zijn gelaat aanschouwd; maar dikwijls had ik zijn afbeeldsel op den theebos van mijne goede grootmoeder gezien. Daar evenwel niet een ieder in de gelegenheid geweest is, dit kostbaar relik te beschouwen, zoo zal ik trachten den personaadje te beschrijven. Het was een dik mannetje, die zeer geknepen zat in eene soort van muizenval, waarvan men zekerlijk vergeten had de maat te nemen, alvorens er hem in te stoppen. Hij was gekleed als die zonderlinge poppen, die men in Europa voor de deuren der thee-verkoopers ziet; een geweldig zweet gonsde langs zijne donkerkleurige wangen; zijne kleine oogjes schenen op het punt van uit hunne kleine oogleden uit te puilen, terwijl zijne tong, blijkbaar te groot voor zijnen mond (zoo veel had hij voorzeker aan Sir *Henry* te zeggen) aan dit alles het zonderlingste aanzien gaf, dat ik immer gezien heb. Zijne beide ambtgenooten waren nagenoeg op hetzelfde patroon gesneden, een weinig dunner evenwel, of beter gezegd, iets minder dik en ook minder bejaard."

(*Het vervolg hierna.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 *December*

Men weet dat Lodewijk Filips zich sedert omstreeks tien jaren regelmatig bezig houdt, met het schrijven der geschiedenis van zijne regering. Ook heeft hij dagelijks gedenkschriften gemaakt, van het oogenblik af, waarop hij zelf op het staatkundig tooneel is opgetreden en men zegt, dat deze handschriften reeds stof tot 18 of 20 boekdeelen leveren.

Z. M. doet thans een alphabetisch register opmaken van de namen en onderwerpen, in deze gedenkschriften voorkomende. Deze arbeid is, naar men verzekert, opgedragen aan een jong mensch, die zich verbonden heeft het kasteel, zoo lang Lodewijk Filips zal leven, nimmer, ook zelfs niet voor een oogenblik, te verlaten. Z. M. wil niet dat er iets van zijn werk, bij zijn leven, bekend zal worden.

Men gelooft dat de Koning het gedachte werk aan den Hertog van Nemours zal vermaken.

ADVERTISSEMENTEN.

(7403) Op Woensdag den 6den Maart 's namiddags 4 uren, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten sterfhuize van wijlen den Heer C. A. RICHTER, worden verkocht:

Eenige *MEUBELEN, PLANTAADJE-GEREEDSCHAPPEN, TOONBANKEN*, staande *GLAZE-KASTEN, DRANKEN*, waaronder goede RHIJN WIJN, en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

De Goederen zullen den dag vóór- en op den verkoop-dag te bezigtigen zijn.

Voorts zullen op dien dag worden verkocht, de reeds vroeger geannonceerde VASTE EFFECTEN, allen aankomende den Boedel voornoemd.

1. Het *HUIS* en *ERF*, aan het *Kerkplein*.
2. De PLANTAADJE *PEU ET CONTENT*, met derzelver GEBOUWEN;
3. De GROND *HORTUS SURINAMENSIS*;
4. Een stuk VOORLAND van den GROND *CARELSBURG*, groot 12 akkers;

(2–4: allen gelegen aan den Rijweg naar *Kwatta*.)

Waarvan de bewijzen van eigendom en veil-conditien ter *visie* zullen liggen bij den Vendumeester voornoemd, van den 4den Maart tot op den verkoopdag.

Paramaribo, den 28 February 1844.

C. R. BERNER qq.

(7402) De ondergeteekende verwittigd bij deze dat hoegenaamd niemand op de handteekening van den Heer A. FREZIE moet voldoen, ten zij de door J. G. GEIJER zélve onderteekend.

Paramaribo, den 27 February 1844.

J. G. GEIJER.

In Amerika is, zoo men de berigten gelooven mag, voor eenigen tijd door William Toodd de kunst van vliegen ontdekt. Toodd was 32 jaren oud geworden, zonder zich veel in te laten met jonge lieden van zijne jaren, was stil en in zich zelven gekeerd; sinds lang werkte hij in eene fabrijk te Philadelphia. Zijne kamer was al tijd vol vogels. Later kocht hij voor zijne overwinst buiten de stad een huis en tuintje. Dáár vervaardigde hij in zijne vrije uren een traliewerk, dat den ganschen tuin bedekte en tot eene groote vogelkooi maakte, waarin allerlei vogels rondvlogen. Gansche dagen bragt hij door onder zijne vogels; 's avonds besloot hij zich in een kamertje, dat niemand intreden mogt, en waarin hij geheele nachten door arbeidde, waaraan wist men niet. Toodd won de liefde van de dochter zijns meesters; maar bij had geene hoop; want de meester was rijk. Eens zeide hij tot zijne beminde: » Ik wil beroemd en rijk worden: wacht slechts twee jaren." Het meisje beloofde dit en wees alle minnaars af. Hij kwam niet meer aan de fabrijk, sloot zich op in zijne woning en diet in twee jaren zich schier niet zien noch hooren. Toen verkondigen aanplak-biljetten aan de bewoners van Philadelphia, dat William Toodd den volgenden zondag voor aller oogen opstijgen en in vier uren van Philadelphia naar New-York (een afstand van 30 mijlen) vliegen zou. De werkbaas van Toodd en vele zijner kameraden spoedden zich naar hem toe; schoon zij in lang niets van hem vernomen hadden, zij gedachten nog in liefde den peinzenden, stillen, vriendelijken gezel; zij vreesden, dat hij 't verstand verloren had, en zochten hem zijn voornemen uit het hoofd te praten Ook zijne beminde schreef hem, dat haar geduld door twee jaren wachtens niet uitgeput was, en bad hem, zich niet roekeloos te wagen. Toodd antwoordde alleen, dat hij van zijne zaak zeker was.

Zondags te 4 uren wemelde het groote plein te Philadelphia van nieuwsgierigen Toodd's kameraden vormden een' kring om de afgeperkte ruimte, om hunnen vriend te beveiligen tegen de beleedigingen eener teleurgestelde menigte. Op het bepaalde uur verscheen Toodd in een' langen mantel; toen hij dien afgelegd had, zag men twee vleugels, op zijne schouders vastgehecht en door ijzerdraden verbonden met een pantser, dat borst en heupen omgaf. Men zag, dat de vleugels, als hij op een' der banden van het pantser drukte, in eene bijna horizontale beweging kwamen. Door veren deed hij gewigten rijzen of dalen, die, langs zijne beenen, afhangende, bestemd schenen, om, als ballast te dienen en hem in de lucht overeind te houden: om loodregt opwaarts te stijgen, had hij noodig geacht, de oppervlakte van het hoofd te verkleinen door een' helm in den vorm van een' arendskop. Op zijn' rug tusschen de schouders zag men eene tamelijk groote bus of pijp, waarvan men de bestemming niet kon gissen.

Toodd beproefde zorgvuldig onderscheidene veren en draden; bevestigde den helm op zijn hoofd, wenkte met de hand ten afscheid een' persoon toe, die in een nabijzijnd huis aan 't raam stond, drukte zijne omstaande vrienden de hand, en maakte zich gereed, om op te stijgen. Diepe stilte heerschte. Hij had een zoo gerust, ja blij voorkomen, dat zijne vrienden schier geene vrees meer koesterden. Plotseling daverde het van vreugdekreten. Met drie of vier vleugelslagen had Toodd zich verheven boven de torenspits; nu hield hij een oogenblik stil en beproefde eenige veren voor zijne borst; met gemak ging hij van de loodregte in eene horizontale stelling over en bewoog zich voorwaarts, even lig als een zwemmer, die, op den rug liggende, door de golven voortgedragen wordt. Bij deze proef, groette hij met de hand de naar hem starende menigte, steeg weer opwaarts en was weldra uit het oog verdwenen.

Toodd is levend niet weer gezien.

Men vond 14 dagen later zijn lijk, half verslonden door wolven, onder een' boom in een bosch, 12 mijlen van New-York; aan het hoofd bemerkte men eene kogelwonde. Een jager bekende later, dat hij bij 't vallen van den nacht in de kruin van een' boom eene zwarte gedaante gezien en, in de meening, dat het een groote vogel was, daarop geschoten had, maar, toen een mensch jammerend neerstortte, de vlugt had genomen.

De kogel des jegers had een groot denkbeeld vernietigd; want de toestel van Toodd was geheel verbroken en in zijne werkplaats vond men niets, dat op het spoor zijner uitvinding kon brengen.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het Schip Triton, Kapt. J. J. Kiers.—Adres bij J. Gisius.

Het Schip Hillegonda Ida, Kapt. . . . — Adres bij J. L. Gellée.

Het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck, Adres bij J. F. Faverelj.

Het Schip West-Indiën Kapt. T. D. Lieuwen. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het Schip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip Noord Holland, Kapt. H. K. Ruijl. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip Anna Elisabeth Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het Schip Susanna Maria, Kapt. E. Meijer.— Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Schip Egmond, Kapt G. W. Kernkamp Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Schip van Spijk, Kapt. D. Visser.— Adres bij H. Degenhard.

Het Schip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal Adres bij H Degenhard.

Het Schip Cornelis Dasse Victor, Kapt. A. A. Borgman. — Adres bij H. Degenhard.

Het Schip 't Vertrouwen, Kapt. R. C. Pinksterboer. — Adres bij J. M. Samson.

Het Schip Maria Elisabeth, Kapt, H. C. Wriborg. — Adres bij C. Leijsner.

Het Schip de Stad Zwolle, Kapt. S. Y. Parma.—Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM.

Het Schip Agenoria, Kapt. W. van der Kolf. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Schip Apollo, Kapt. D. J. Mik.—Adres bij Salomon van Praag.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.